

25 de Novembre, Dia Internacional per a l'Eliminació de la Violència Contra les Dones.

No són xifres, són vides.

Un any darrere l'altre comprovem que la violència de gènere segueix sent la principal causa de mort entre les dones d'entre 15 i 44 anys a tot el món, per davant de la suma de les morts provocades pel càncer, la malària, els accidents de trànsit i les guerres.

La violència contra les dones té el mateix origen però diverses formes. La societat patriarcal que les discrimina i relega a la pobresa, a l'exclusió, a la fam. Violència masclista en les relacions de parella. Amb la forma d'abusos sexuals, de falta d'accés a la sanitat, a l'educació. Violència que les obliga a la reclusió, a la prostitució, a l'esclavitud, al matrimoni forçat. Que les mutila, que les utilitza com a arma de guerra o camp de batalla.

Les xifres d'aquesta violència ens aclaparen. 603 milions de dones viuen en països on no es considera delictes la violència de gènere. 40 milions de xiquetes desapareixen a Índia per infanticidi. 250.000 xiquetes exerceixen la prostitució a Brasil.

Xifres que parlen de les dones com a productores del 70% dels aliments a nivell mundial i posseïdores tan sols del 2% de la propietat de les terres. De les dones que treballen en ocupacions vulnerables, que cobren fins a un 90% menys que els homes. Que cuiden i alimenten a la població, que realitzen el 80% del treball no remunerat. Que no tenen accés a l'educació, que formen part d'aqueixos 2/3 de les dones del món que són analfabetes.

Són 21 milions les dones que acudeixen cada any a avortaments insegurs i 47.000 les que moren per açò. Una de cada quatre pateix agressions sexuals durant l'embaràs, 500.000 moren per complicacions en ell.

La mutilació genital posa en risc la vida de 2 milions de xiquetes cada any. A Índia, en un any 22 dones van ser assassinades per motius relacionats amb el dot. En el món hi ha més de 60 esposes xiquetes.

En l'Estat espanyol, en deu mesos, són 64 les dones i xiquetes assassinades, víctimes de la violència masclista. Una realitat que el Govern vol obviar, amagant les estadístiques reals i negant-se a reconèixer que -fora de disminuir- la violència contra les dones segueix augmentant. I és aquest mateix Govern el que ha retallat més d'un 24% el pressupost destinat a les polítiques d'igualtat, tres vegades més que qualsevol altra partida.

A més, malgrat la importància de l'educació en igualtat per a la prevenció de la violència, la LOMCE ha eliminat els principis coeducadors de convivència i no discriminació, d'educació en valors humans i matèries que potencien aquests continguts, necessàries per a l'eliminació de la violència masclista i la no discriminació per raó de sexe.

Poc sembla importar-li al Govern que els maltractaments apareguen cada vegada en edats més primerenques. Ni que el 4,9% de les adolescents hagen estat víctimes de violència i una de cada cinc el puga ser perquè justifica el sexisme i l'agressió com a forma d'enfrontar els conflictes.

Estadístiques, xifres que ens parlen d'agressions, de violacions, de mutilacions, d'assassinats. Que ens fan un mapa de la situació de discriminació que segueixen patint les dones a tot el món. Però no podem oblidar la realitat que amaga cada nombre, cada dada. No podem oblidar que darrere de cadascun hi ha un nom, una història, uns somnis, una vida.

Per tot açò, des d'Intersindical Valenciana hui, Dia Internacional per a l'Eliminació de la Violència Contra les Dones, volem recordar a totes les que han patit violència masclista, a aquelles que la pateixen dia a dia. A aquelles que ja no estan perquè han estat assassinades. A les seues mares, filles, fills, a tots els seus entorns afectius. Volem recordar totes aqueixes vides arrabassades per la brutalitat masclista.

Hui i tots els dies de l'any seguim unides en un sol crit contra la violència masclista. Perquè no són xifres, són vides!

País Valencià, 1 de novembre de 2013
Àrea de la Dona d'Intersindical Valenciana